

61. Bratislavské
hudobné
slávnosti

BHS

© foto: Vladimír Yurkovic

3. október 2026

Koncertná sieň
Slovenskej filharmónie

19.30

www.filharmonia.sk

Hlavný usporiadateľ BHS

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

WWW.FILHARMONIA.SK

61. Bratislavské hudobné slávnosti

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Nad 61. ročníkom Bratislavských
hudobných slávností prevzal záštitu
prezident Slovenskej republiky,
pán Peter Pellegrini.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia

z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

Prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

Doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

61. Bratislavské hudobné slávnosti

© Peter Brenkus

Štátny komorný orchester Žilina Spevácky zbor Lúčnica

Peter Valentovič, dirigent

Elena Matušová, zbormajsterka

Jordana Palovičová, klavír

Soňa Godarská, soprán

Alena Grach, mezzosoprán

Juraj Hollý, tenor

Jiří Rajniš, bas

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Egmont, predohra, op. 84 9'

Ján Cikker (1911 – 1989)

Concertino pre klavír a orchester, op. 20 18'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)

Rekviem d mol, KV 626 50'

Introitus: Requiem aeternam

Kyrie

Sequentia

Dies irae

Tuba mirum

Rex tremnedae

Recordare

Confutatis

Lacrimosa

Offertorium

Domine Jesu

Hostias

Sanctus

Benedictus

Agnus Dei

Communio: Lux aeterna

Keď **Ludwig van Beethoven** v roku 1810 dostal možnosť skomponovať hudbu ku Goetheho dráme **Egmont**, Európa sa nachádzala uprostred Napoleonovho ťaženia – od mája 1809 okupovala francúzska armáda aj Viedeň. V spoločnosti preto stále silno rezonovali ideály francúzskej revolúcie – sloboda jednotlivca, národná identita, odpor voči útlaku a právo človeka postaviť sa proti tyranii. Vo Viedni sa tešili obľube najmä diela Friedricha Schillera a Johanna Wolfganga Goetheho, ktorých hrdinovia sa vzpierali nadvláde a bojovali za slobodu jednotlivca i národa. Keď vedenie dvorského divadla zaradilo do sezóny 1809/1810 Schillerovho *Viliama Tella* a Goetheho *Egmonta*, obe drámy dostali aj vlastnú scénickú hudbu. Zhudobnenie *Egmonta* pripadlo Beethovenovi.

Beethoven bol už od mladosti Goetheho tvorbou hlboko očarený a príbeh grófa Lamoraala van Egmonta v ňom silno zarezoval. Egmont, historická postava zo 16. storočia, patril medzi odporcov španielskej nadvlády nad Holandskom a keď skončil v roku 1568 na popravisku, jeho smrť sa stala symbolom boja proti tyranii. Práve predstava hrdinu, ochotného obetovať život za svoje presvedčenie, bola Beethovenovi mimoriadne blízka. Goetheho Egmont nie je ctižiadostivým jednotlivcom túžiacim po obdivovanom postavení, ale stelesnením heroizmu a odporu voči útlaku.

Beethoven vychádzal z podrobného hudobno-scénického konceptu, ktorý Goethe vytvoril pre jednotlivé časti drámy a hudba je aktívnou súčasťou dramatického deja. Skladateľ vytvoril predohru, štyri medzihry, dve piesne pre Klárku, jednu orchestrálnu scénu venovanú jej smrti, predposlednú melodramu a záverečnú *Symfóniu víťazstva*. Klárka je pritom Goethem vytvorená postava – milienka hlavného hrdinu, ktorá v dráme nahrádza skutočnú Egmontovu manželku. Beethoven prostredníctvom jej postavy do inak politicky a heroicky orientovaného príbehu vnáša aj výrazný osobný a citový rozmer.

Dnes je najčastejšie samostatne uvádzaným číslom **Predohra**. Beethoven v nej v zhustenej podobe rozpovedal celý príbeh. Jej dramatický oblúk predznamenáva základný konflikt drámy a zároveň naznačuje aj jej tragické vyústenie. Začiatok je pomalý, ťažký a pochmúrny ako obraz útlaku a moci španielskej vlády. Z tejto temnej

atmosféry sa postupne vynára Egmontovo odhodlanie a jeho nepoddajná povaha. Hudobný vývoj smeruje k čoraz väčšiemu napätiu a dramatickému pohybu, v ktorom možno vnímať nielen Egmontov vzdor, ale aj silnejúci odpor Holanďanov. Beethoven nevytvára jednoznačný portrét víťazného hrdinu, do hudby od začiatku vkladá vedomie tragického osudu. Egmontova smrť je prítomná už v dramatickom smerovaní predohry a tesne pred jej záverom je poprava – sťatie hlavného hrdinu – symbolicky vyjadrená neočakávanou pauzou. Až potom prichádza hudobný obraz víťazstva, čím Beethoven vytvára paradoxný kontrast medzi smrťou jednotlivca a víťazstvom jeho ideálu.

V ťaživej vojnovej atmosfére vznikol aj prvý klavírny koncert v novodobých dejinách slovenskej hudby. **Ján Cikker** sa po návrate z východného frontu v roku 1941 naplno vrhol do komponovania. Hoci sa nezúčastnil na priamych bojoch, ťaživé zážitky v ňom zanechali hlboké dojmy. Popri pedagogickom pôsobení na Hudobnej akadémii v Bratislave trávil komponovaním všetok voľný čas a v roku 1942 vzniklo **Concertino pre klavír a orchester, op. 20**. Skladateľ ho charakterizoval ako snahu „*zachrániť mladosť svojho srdca pred životom*“ a v jeho tvorbe vyniká spontánnosťou, vitalitou a túžbou uchovať si vnútornú slobodu, keď bezútešnosť reality tlačila presne opačným smerom. Cikker v ňom osobitým spôsobom syntetizuje romantickú tradíciu, moderné hudobné myslenie a hudobnú poetiku slovenského folklóru. Tradičný trojčastový pôdorys naplňa modernou hudobnou rečou, ktorá nadväzuje aj na impresionistické podnety. Klavírny part svojou brilantnosťou a technickou náročnosťou nadväzuje na chopinovsko-lisztovskú tradíciu, no virtuoziता u Cikkera nie je samoúčelná – je výrazovým prostriedkom a súčasťou dramatickej stavby diela.

Prvá časť vyrastá z kontrastného rozvíjania hudobných myšlienok a je naplnená dynamickým vzruchom. Stredná časť prináša výrazný kontrast: je lyrická, sústredená a preniknutá citovou hĺbkou. Práve lyrizmus patrí k základným prvkom Cikkerovho hudobného jazyka a v tejto časti získava osobitú intenzitu. Tretia časť má tanečný charakter a výraznú rytmickú invenciu. Do

popredia tu vystupuje Cikkerov vzťah k slovenskému folklóru. Charakteristické črty ľudovej hudby však skladateľ nepreberá ako vonkajšiu ozdobu. Pretvára ich a začleňuje do vlastného hudobného jazyka tak, že sa stávajú jeho organickou súčasťou. Krátko po svojej premiére sa dočkalo uvedenia aj v zahraničí, v novembri 1943 zaznelo vo viedenskom Konzerthause v podaní Rudolfa Macudziňského a Viedenských symfonikov pod vedením Antona Konratha.

Okolo máloktorého diela v dejinách európskej hudby vzniklo toľko tajomných legend ako o **Rekviem d mol, KV 626** od **Wolfganga Amadea Mozarta**. Tajomný posol v plášti a v maske, búchajúci na dvere ako smrť, horúčkovité delírium, v ktorom diktuje posledné taktý Salierimu sediacemu pri jeho smrteľnej posteli, smrť uprostred práce, možno otrávený práve Salierim, opustený neuznaný génius pochovaný v hrobe pre chudobných... Vskutku fotogenická predstava, ale historická skutočnosť bola omnoho menej dramatická, no možno ešte zaujímavejšia.

V lete roku 1791 Mozart skutočne prijal objednávku na zádušnú omšu. Krátko pred pražskou korunováciou cisára Leopolda II. dostal anonymný list s ponukou a keď sa neznámy posol vrátil so zálohou, požiadal skladateľa, aby sa nepokúšal vypátrať objednávateľa. To však neostalo dlho tajomstvom. *Rekviem* si objednal gróf Franz von Walsegg na pamiatku svojej predčasne zosnulej manželky Anny. Walsegg bol veľkým milovníkom hudby, hrával na flaute a violončele a vo svojom sídle pravidelne organizoval komorné hudobné večery a – údajne rád vydával cudzie diela za svoje. Rovnaký zámer mal aj s Mozartovým *Rekviem*.

Mozart bol v čase prijatia objednávky ohromne pracovne vyťažený, napokon ako vždy. Pracoval na opere *La clemenza di Tito*, ktorú komponoval pre pražské oslavy korunovácie, a súčasne dokončoval *Čarovnú flautu*. Jeho zdravotný stav sa postupne zhoršoval, o svojom pociťe, že *Rekviem* píše takpovediac pre seba, sa zveril aj v liste libretistovi Lorenzovi Da Ponte už v septembri a koncom novembra ho choroba pripútala na lôžko. Napriek tomu na *Rekviem* pracoval až do posledných dní. Zomrel

5. decembra 1791 vo veku tridsaťpäť rokov a dielo zostalo nedokončené.

V okamihu Mozartovej smrti boli jednotlivé časti partitúry v rôznom stupni rozpracovanosti. Dokončené boli *Introitus* a *Kyrie*. V ďalších častiach stihol skladateľ vytvoriť podstatnú časť zborového materiálu a basového hlasu, pričom z časti *Lacrimosa* zanechal iba osem taktov zboru a dva takty huslí a viol. Jeho vdova sa preto obrátila na skladateľových žiakov, ktorí mali podľa jej aj neskorších Süßmayrových svedectiev k dispozícii Mozartove pokyny a skice, tie sa však nezachovali. Dielo sa najprv pokúsil dokončiť Joseph Eybler, napokon však túto úlohu prevzal Franz Xaver Süßmayr. Ten doplnil inštrumentáciu a skomponoval chýbajúce časti *Sanctus*, *Benedictus* a *Agnus Dei*. V záverečnom *Lux aeterna* zopakoval hudbu z častí *Introitus* a *Kyrie*; podľa jeho vlastného tvrdenia išlo o Mozartov zámer a v tejto podobe sa dnes uvádza najčastejšie.

Samotné *Rekviem* patrí medzi diela, v ktorých sa stretávajú dva výrazné svety. Mozart v ňom využíva tradíciu cirkevnej polyfónie, predovšetkým kontrapunktické myslenie a prácu s imitáciami, zároveň však do nej vnáša dramatickosť, farebnosť a výrazové kontrasty typické pre jeho zrelý štýl. Už úvodné *Requiem aeternam* vytvára osobitú zvukovú atmosféru. Tmavá farba orchestra, pokojný pohyb a slávnostný charakter hudby pôsobia sústredene a dôstojne. V tejto hudbe nie je smrť zobrazovaná ako katastrofa, ale ako nevyhnutná hranica ľudskej existencie. Prosba o večný odpočinok sa stáva základným emocionálnym tónom celého diela.

V *Kyrie eleison* sa tento pokoj mení na naliehavú prosbu. Zborový text Mozart spracúva prostredníctvom hustej polyfónnej práce, v ktorej nástupy jednotlivých hlasov evokujú prelínajúce sa, stále naliehavejšie modlitby zástupov.

Najväčší kontrast prináša sekvencia *Dies irae*. Obraz posledného súdu je vykreslený prudkým pohybom, dramatickými rytmiami a výraznými kontrastmi, keď sa monumentalita zboru strieda s komornejšími okamihmi. V *Tuba mirum* sa dramatický charakter premieňa na

intímnejšiu výpoveď. Po výraznom a dôstojnom vstupe trombónu a sólového basu sa postupne pripájajú sólové hlasy a veľká vízia posledného súdu získava ľudský rozmer. *Rex tremendae* stavia proti sebe majestátnosť a pokoru, zatiaľ čo *Recordare* prináša jeden z najintímnejších okamihov celej skladby. V *Confutatis* Mozart opäť využíva ostrý kontrast – dramatické mužské hlasy stoja oproti jemnejšiemu, priam nadpozemskému vstupu ženských hlasov. Vrcholom tejto časti je *Lacrimosa* a v nej vytvorený pôsobivý obraz žiaľu a ľútosti. Práve tu sa Mozartov rukopis končí. Hoci zanechal iba náčrt, záblesk dokonalej čistoty hudobnej myšlienky z nej robí jedno z najznámejších úsekov celého *Rekviem*.

V *Offertorii*, najmä v častiach *Domine Jesu* a *Hostias*, sa hudba postupne obracia od dramatických obrazov súdu k prosbe o vyslobodenie a k nádeji. *Sanctus* prináša výrazný kontrast, slávnostnejšiu atmosféru a veľkú zborovú energiu. V *Benedictus* sa pozornosť opäť sústreďuje na sólistov a komornejší výraz, po ktorom návrat *Osanna* prináša opätovné rozvinutie zborovej monumentality.

Záverečné *Agnus Dei* sa vracia k sústredenej prosbe o pokoj. V *Lux aeterna* sa potom hudobný oblúk uzatvára návratom k materiálu úvodného *Requiem aeternam* a *Kyrie*. Napriek tomu, že Mozart jeho definitívnu podobu nedokončil, tradičná verzia *Rekviem* pôsobí ako pozoruhodne súdržný celok, v ktorom sa od začiatku do konca striedajú temnota a svetlo, strach a nádej, monumentálnosť a intímna prosba.

Mozartovo *Rekviem* nie je hudbou o smrti, ale o milosti a nádeji. K uchváteniu poslucháčov nepotrebuje legendy o skladateľovej smrti ani dve storočia od svojho vzniku.

Zuzana Buchová Holičková

týždenník
slovenka

DOKONALÁ SYMFÓNIA SLOVA

www.slovenka.sk

Introitus: Requiem

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem,
exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Dies irae

Dies irae, dies illa,
solvat saeculum in favilla,
teste David cum Sybilla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

Tuba mirum

Tuba mirum spargens sonum,
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit,
nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?

Rex tremendae

Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Introitus: Requiem

Odpočinutie večné, daj im Pane,
a svetlo večné nech im svieti.
Chválospev prislúcha tebe na Sione, Pane,
a tebe splní sa sľub v Jeruzaleme.
Vypočuj moju modlitbu.
K tebe prichádza každé telo.
Odpočinutie večné daj im, Pane,
a svetlo večné nech im svieti.

Kyrie

Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

Dies irae

V ten deň hnevu, v deň bezprávia
v prach sa zvráti sveta sláva,
Sibyla a Dávid vravia.
Aký strach nás schváti dravý,
keď sa pred očami zjaví
všetkých skutkov Sudca pravý.

Tuba mirum

Hlasy trúby, plné čudu,
nad hrobami krajín budú
znieť a volať všetkých k súdu.
Príroda, smrť v žase stíchne,
keď sa každý mŕtvy zdvihne,
k súdu príde, jak len stihne.
Napísaná kniha tu je,
všetky deje obsahuje,
z nej svet ortiel vypočuje.
Keď si sudca teda sadne,
vyjaví sa všetko riadne,
nenechá tak viny žiadne.
Čo len poviem na obranu?
Koho vzývať o ochranu,
keď aj svätí bázňou vzplanú?

Rex tremendae

Kráľu hroznej velebnosti
spásu dávaš cez milosti,
spas ma, studňa láskavosti.

Recordare

Recordare Jesu pie,
quod sum causa tuae viae,
ne me perdas illa die.
Quaerens me sedisti lassus,
Redemisti crucem passus,
tantus labor non sit cassus.
Juste judex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus,
culpa rubet vultus meus,
supplici parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae,
sed tu, bonus, fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab hoedis me sequestra,
statuens in parte dextra.

Confutatis

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis,
gere curam mei finis.

Lacrimosa

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicantus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
pie Jesu Domine,
dona eis requiem!
Amen.

Offertorium: Domine Jesu

Domine Jesu Christe, rex gloriae,
libera animas omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni
et de profundo lacu.
Libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,

Recordare

Ježiš dobrý, nezabudni,
pre mňa si šiel kríž niešť trudný,
nezatrať ma v ten deň súdny,
Hľadal si ma, ustal v sparne,
vykúpil na kríži zadarmo,
nech to všetko nie je márne.
Spravodlivý Sudca zlostí,
odpušť moje neprávosti,
prv než v hrob dáš moje kosti.
Vzlykám ako vinník čierny,
červeň vín sa v tvári perlí:
Bože, prosím, súd svoj zmierni.
Máriu si zbavil zlosti,
lotra vzal si do milosti,
aj mne dal si nádejnosti.
Prosím to, čo nezaslúžim:
no daj, Bože, po čom túžim,
nech sa v oheň nepohrúžim.
Medzi ovce daj ma, Pane.
od baranov odhodlane:
oddeliac ma k pravej strane.

Confutatis

Keď už pôjdu zlorečení
do plameňov odsúdení:
zavolaj ma k vyvoleným.
Prosím vrúcne, úpenlive.
jak prach srdce ľútostivé:
Riad' môj koniec milostive.

Lacrimosa

Slzavý deň, ktorý v strachu
zasa vinný človek z prachu
vstane, dostaví sa k súdu.
Preto, Bože, šetri ľudu!
Dobrý Ježiš, Pán náš daj
všetkým večný pokoj, raj!
Amen.

Offertorium: Domine Jesu

Pane Ježišu Kriste, Kráľ slávy,
vyslobod' duše všetkých zosnulých veriacich
od pekelných trestov
a z hlbokkej priepasti.
Vytrhni ich z tlamy leva,
aby ich nepohltilo peklo

ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam.
Quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

Hostias

Hostias et preces, tibi, Domine,
laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus:
fac eas, Domine, de morte Iransire ad vitam,
quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus, Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis!

Benedictus

Benedictus, qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis!

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.

Communio: Lux aeterna

Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum Sanctis tuis in aeternum, quia pius es.
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Cum Sanctus tuis in aeternum,
quia pius es.

a neupadli do temnoty,
ale nech ich svätý Michael, zástavník
vovedie do svätého svetla.
Ako kedysi prisľúbil si Abrahámovi
a jeho potomstvu.

Hostias

Obete a modlitby k Tebe, ó Pane,
v chvále ponúkame.
Prijmi ich za duše tých,
ktorých si tento deň pripomíname.
A nechaj ich, ó Pane prejsť zo smrti do života,
ako si kedysi prisľúbil Abrahámovi
a jeho potomstvu.

Sanctus

Svätý, svätý, svätý, Pán Boh zástupov.
Plné sú nebesia i zem Tvojej slávy.
Hosanna na výsostiach!

Benedictus

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.
Hosanna na výsostiach!

Agnus Dei

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,
daj im odpočinok.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,
daj im večný odpočinok.

Communio: Lux aeterna

Svetlo večné nech im svieti, Pane:
So svätými tvojimi naveky, lebo si dobrotivý.
Odpočinutie večné daj im, Pane,
a svetlo večné nech im svieti.
So svätými tvojimi naveky,
lebo si dobrotivý.

Preklad: Misál latinsko-slovenský,
Spolok sv. Vojtecha, 1952

Jordana Palovičová

© Ivona Orešková

Jordana Palovičová študovala na Konzervatóriu v Bratislave (Juraj Mašinda), VŠMU (Daniela Varínska), Royal College of Music v Londýne (Yonty Solomon) a na Musikhochschule Lübeck v Nemecku (James Tocco). V rámci medzinárodných majstrovských kurzov spolupracovala s ďalšími významnými pedagógmi (Lazar Berman, Györgyi Sándor, Eugen Indjić, Jan Wijn, Aci Bertonecelj, Peter Toperczer, Marian Lapšanský). V súčasnosti pedagogicky pôsobí na Katedre klávesových nástrojov HTF VŠMU v Bratislave. Je nositeľkou viacerých ocenení z domácich i medzinárodných súťaží (o. i. Medzinárodná klavírna súťaž Virtuosi per musica di pianoforte, Súťaž konzervatórií Slovenskej republiky, Medzinárodná rozhlasová súťaž Concertino Praga, Medzinárodná klavírna súťaž J. N. Hummela, Talent roka, Anglo-Czechoslovak Trust, Chappell Medal Competition, Medzinárodná spevácka súťaž A. Dvořáka, Medzinárodná súťaž Bohdana Warchala v hre na sláčikové nástroje Talents of Europe). V roku 2016 jej bola udelená Cena Jána Cikkera za aktívne šírenie tvorby skladateľa. Realizovala nahrávky pre vydavateľstvo Musica, Hudobný fond, Hudobné centrum, Pavlík Records, VŠMU, Slávik Slovenska, Real Music House, STVR, Český rozhlas, ČT, Norddeutscher Rundfunk. Podstatnú súčasť jej repertoáru predstavuje tvorba slovenských autorov (Ján Cikker, Eugen Suchoň, Dezider Kardoš, Ľuboš Bernáth, Hanuš Domanský, Jevgenij Iršai, Katarína Koreňová, Peter Machajdík, Dušan Martinček, Iris Szeghy, Ilja Zeljenka a i.). Pri príležitosti 100. výročia narodenia Jána Cikkera nahrala pre Hudobné centrum CD s jeho sólovou klavírnou tvorbou, ktoré do svojho katalógu zaradila aj londýnska spoločnosť Toccata Classics. Ako sólistka Štátneho komorného orchestra Žilina pod taktovkou Olivera Dohnányiho realizovala nahrávku Cikkerovho *Concertina pre klavír a orchester*. Participovala taktiež na súbornej nahrávke Suchoňových klavírných diel, kde uviedla

okrem iného premiérovú nahrávku *Rapsodickej suity* vo verzii pre dva klavíry v spolupráci so Zuzanou Manera Biščákovou. S ohlasom odbornej verejnosti sa stretli aj jej profilové albumy *Images* a *Maria Szymanowska – Soirée musicale* vzdávajúce hold hudbe Clauda Debussyho, Franza Schuberta, C. Ph. E. Bacha a Marie Szymanowskej, jednej z prvých klavírných virtuózok. Jordana Palovičová sa predstavila v rámci mnohých festivalov a koncertných cyklov doma i v zahraničí ako napr. BHS, Melos-Étos, Nová slovenská hudba, Stredoeurópsky festival koncertného umenia Žilina, Košická hudobná jar, Konfrontácie, Festival peknej hudby, Večery Rádia Devín, Hammerklavier festival, Konvergenzie, Levočské babie leto, Viva Musica!, Albrechtina. (Ne)známa hudba, Dni hudby Felixa Mendelssohna-Bartholdyho, Harmonie Starego Miasta, Duettissimo!, Cambra de Música, Cheltenham International Festival of Music, Sibelius Week, Vent d'Est – Vent d'Ouest a ďalšie. V oblasti komornej hry, resp. koncertantnej literatúry spolupracuje so širokým spektrom partnerov – Moyzesovo kvarteto, Solamente natural, artTone Trio, Garth Knox, Juan-Miguel Hernandez, Vladimir Mendelssohn, Ivan Palovič, Maxim Rysanov, Robert Cohen, Andrej Gál, Jozef Lupták, Eugen Prochác, Igor Karško, Dalibor Karvay, Isabelle van Keulen, Milan Paľa, Juraj Tomka, Zuzana Manera Biščáková, Daniel Buranovský, Jakub Čižmarovič a iní. Sólisticky účinkovala s poprednými slovenskými a zahraničnými orchestrami – o. i. Slovenská filharmónia, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Cappella Istropolitana, Štátny komorný orchester Žilina, Štátna filharmónia Košice, Hilaris Chamber Orchestra, VŠMU Modern Orchestra, Moravská filharmonie Olomouc, Pražská komorní filharmonie, Severočeská filharmonie Teplice a Lübecker Philharmoniker pod taktovkou Ondreja Lenárda, Olivera Dohnányiho, Róberta Stankovského, Lubomíra Mátle, Maria Košika, Rastislava Štúra, Martina Leginusa, Mariána Lejavu, Júliusa Karabu, Konstantina Ilievského, Petra Valentoviča, Ondreja Olosa, Adama Sedlického, Daniela Raiskina, Vladimíra Válka, Petra Vronského, Ondřeja Kukala, Stanislava Macuru, Zbyňka Müllera, Jaroslava Kyzlinka, Leoša Svárovského, Christophera Fifielda, Kirka Trevora, Cornelia Meistera, Neila Thomsona, Charlesa Olivieri-Munroa, Christoph-Mathiasa Muellera a Paula McCreesha.

Soňa Godarská

© Martin Juha

Soňa Godarská už od detstva inklinovala k hudbe a jej hudobné začiatky boli spojené predovšetkým s hrou na klavíri. Absolvovala 11 rokov klavírnej hry a 12 rokov bola členkou Popradského detského zboru pod vedením bývalého dlhoročného riaditeľa ŠKO Žilina Jozefa Búdu. Stala sa niekoľkonásobnou víťazkou Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidera-Trnavského a súťaže Milana Nováka v štvorročnej hre na klavíri. Až do svojich 26 rokov však nikdy nepomyslela na štúdium operného spevu. Po absolvovaní gymnázia v Poprade a Vysokej školy chemicko-technologickej v Prahe žila dva roky v Nórsku a tento pobyt ju inšpiroval k návratu k hudbe. Od roku 2008 je jej hlasovou mentorkou dlhoročná sólistka opery Národného divadla v Prahe Jaroslava Maxová-Horská. V roku 2015 Soňa Godarská absolvovala štúdium klasického spevu na Pražskom konzervatóriu. Zúčastnila sa na majstrovských speváckych kurzoch pod vedením Gabriely Beňačkovej a Katie Ricciarelli vo Viedni. S úspechom sa zúčastnila na viacerých ročníkoch medzinárodných speváckych súťaží A. Dvořáka v Karlových Varoch, v rokoch 2010 a 2011 sa umiestnila na 2. a 3. mieste na súťaži „Pražský pěvec“ a stala sa tiež finalistkou súťaží Imricha Godina vo Vrábľoch a Vissi D'Arte v Prahe. V roku 2019 debutovala v roli Paminy (*Čarovná flauta*) v medzinárodnej produkcii v Nemecku, Belgicku a Holandsku. Absolvovala tiež niekoľko zahraničných turné v ďalších krajinách Európy v inscenáciách opier *Čarovná flauta*, *Rusalka*, *Aida* či *Thaïs*. V roku 2020 s veľkým úspechom debutovala v úlohe Noriny (*Don Pasquale*) na festivale MallorcOpera organizovanom prestížnou medzinárodnou agentúrou Euroclassics. Koncertne vystúpila v rámci 48. ročníka Hudobného festivalu Antonína Dvořáka v Příbrami či v rámci abonementného cyklu Severočeskej filharmónie v Tepliciach pod taktovkou dirigenta Charlesa Olivieri-Munroa. Pravidelne tiež hostuje v Národnom divadle

moravskosliezskom v Ostrave, Divadle F. X. Šaldy v Liberci, Divadle J. K. Tyla v Plzni či Severočeskom divadle opery a baletu v Ústí nad Labem. Stvárňuje okrem iného úlohy Manon v rovnomennej Massenetovej opere, Rusalku a Prvú žienku (*Rusalka*), Zuzanku (*Figarova svatba*), Paminu a Papagenu (*Čarovná flauta*). Jej debut v českobudějovickom Juhočeskom divadle v úlohe Margaréty (*Mefistofele*) jej na jar 2022 vyniesol ocenenie Jihočeská Thálie. V októbri 2024 bola ocenená v priamom prenose ČT prestížnou Cenou Thálie v odbore Opera za stvárnenie postavy Manon. V júni 2023 sa zúčastnila natáčania filmu *Ehrengard* oscarového režiséra Billyho Augusta, kde si v záverečnej časti filmu zahrála a naživo naspievala úryvok z dueta *Sull'aria* z Mozartovej opery *Figarova svadba*. Je tiež vášnivou cestovateľkou a športovkyňou; miluje zimné športy a venuje sa diaľkovým behom na lyžiach. V sezóne 2025/2026 účinkovala ako Cirkusová princezná (E. Kálmán) a Turandot (G. Puccini) v Národnom divadle Košice, vystúpila v Rudolfine v Prahe na otváracom koncerte festivalu Svátky hudby, v Orffovej *Carminie burane* na Malorke v apríli 2026. V sezóne 2026/2027 účinkuje ako Gilda (*Rigoletto*) a Violetta (*La traviata*) v SND, Mimì (*Bohéma*) v divadle J. K. Tyla v Plzni a ako Myrtocie (*Mŕtve oči*) v Národnom divadle moravskosliezskom v Ostrave. S ŠKO Žilina už účinkovala s veľkým úspechom na novoročných koncertoch 2025 a na koncerte s 1. klarinetistkou Viedenskej filharmónie Andreou Götsch pod vedením Olivera Dohnányiho. Vystúpi s ŠKO aj na adventnom koncerte 2026 v chráme La Madeleine v Paríži.

Alena Grach

©Michal Jakubec

Alena Grach študovala spev na Konzervatóriu v Bratislave u Dagmar Livorovej a na Vysokej škole múzických umení v triede Petra Mikuláša a Zlaticy Livorovej. Už ako študentka konzervatória a poslucháčka VŠMU v Bratislave získala umiestnenia na speváckych súťažiach

doma i v zahraničí – okrem iného bola semifinalistkou prestížnej medzinárodnej súťaže Hans Gabor Belvedere 2018. Od debutu v Národnom divadle Banská Bystrica (2013) stvárnila niekoľko kľúčových postáv pre mezzosoprán ako napríklad Oľga (*Eugen Onegin*), Beppe (*L'amico Fritz*), Orfeo (*Orfeus a Euridika*), Emilia (*Otello*), Sesto (*La clemenza di Tito*), Rosina (*Barbier zo Sevilly*), Dalila (*Samson a Dalila*), Varvara (*Káťa Kabanová*), Lola (*Sedliacka česť*), Druhá a Tretia lesná žienka (*Rusalka*), Káča (*Čert a Káča*) a i. Pravidelne hostuje v SND a v Národnom divadle Praha. V sezóne 2020/2021 bola súčasťou prvého uvedenia Caldarovej *Dafne* v záhrade domu Albrechtovcov v hudobnom naštudovaní Petra Zajíčka s Musicou aeternou v postave Feba/Apollona. Vystúpila na niekoľkých prestížnych festivaloch – Festival Kunstfest in Dresden, Lied und Diplomatie ako hosť Pavla Bršlíka, Svätováclavský hudobný festival v Ostrave, Festival komornej hudby Konvergenzie v Bratislave, Dvořákova Praha, Smetanova Litomyšl, Konvergenzie Bratislava a i. Ako slovenská reprezentantka mladej opernej generácie vystúpila na Galakoncerte pri príležitosti 25. výročia pádu Železnej opony (Freedom Opera Gala) v Maďarskej štátnej opere popri sólistoch ako Piotr Beczala, Anja Kamp, Ferruccio Furlanetto a i. V roku 2023 vystúpila na galakoncerte Vianoce v Bratislave. V koncertnej sezóne SND 2025/2026 sa predstavila v postave Dalily v Saint-Saënsovej opere *Samson a Dalila*, v postave Oľgy v Čajkovského opere *Eugen Onegin* a v postave Cherubína v Mozartovej opere *Figarova svadba*, v ktorej debutovala začiatkom sezóny aj v Národnom divadle Banská Bystrica. Ako koncertná speváčka pravidelne spolupracuje s ŠKO Žilina, Štátnou filharmóniou Košice, Slovenskou filharmóniou a Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, s ktorým absolvovala turné po Japonsku (Beethovenova 9. *symfónia*). V roku 2025 uviedla s ŠKO Žilina svetovú premiéru diela Mariána Kittnera *Stabat Mater*, ktoré bolo aj nahraté na CD. V minulej sezóne bola sólistkou prvého kompletného hudobného spracovania básnického cyklu *Žalmy a hymny* od P. O. Hviezdoslava a skladateľa Mariána Kittnera. Spolupracovala s renomovanými dirigentmi ako Rastislav Štúr, Jaroslav Kyzlink, Ondrej Olos, Robert Jindra, Tomáš Netopil, Daniel Raikin, Jakub Hruša a i.

Juraj Hollý

© Joseph Marcinsk

Juraj Hollý študoval spev u Gurgena Ovsepiana na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, kde už počas štúdia účinkoval ako Don Ottavio. V roku 2010 získal 1. cenu na Medzinárodnej speváckej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch a špeciálnu cenu na súťaži Hans Gabor Belvedere vo Viedni. Bol tiež finalistom súťaže Pietro Antonio Cesti v Innsbrucku a získal 1. cenu na Mozartovej speváckej súťaži v Prahe. Po ukončení štúdia debutoval v októbri 2010 vo Viedenskej komornej opere ako Gernando v Haydnovej opere *L'isola disabitata* a hosťoval v postave Anjela smrti v Hummelovom oratóriu *Prechod cez Červené more*. V roku 2011 spieval Bardolfa v Národnom divadle Ostrava, Paola Montiho v opere *Pierre de Medicis* od J. Poniatowského na Festivale poľskej hudby v Krakove a titulnú úlohu v Lisztovej opere *Don Sanche* v Concertgebouw Amsterdam počas slávnostného udeľovania European Heritage Awards pod taktovkou Plácida Dominga. Ako člen Medzinárodného operného štúdia Oper Köln stvárnil úlohy Princa vo Wolf-Ferrariho opere *Cenerentola* a Prvého väzňa v Beethovenovom *Fideliovi*. Mladý tenor má tiež bohaté skúsenosti s modernou operou – účinkoval ako Harold Mitchell v opere *A Streetcar Named Desire* od Andrého Prevína a vytvoril postavu Grófa Apianiho pri svetovej premiére opery *Emilia Galotti* skladateľa Marijna Simonsa. V rokoch 2013 – 2018 bol členom súborov divadiel v Lübecku a Koblenzi, kde úspešne stvárnil úlohy Tamina v *Čarovnej flaute*, Cassia v *Otellovi*, Almavivu v *Barbierovi zo Seville*, Alfreda v *Netopierovi*, Narrabotha v *Salome* a Nemorina v *Nápoji lásky*. Na jeseň 2016 debutoval v Japonsku ako Tamino počas turné Národného divadla Praha s Mozartovou *Čarovnou flautou* v mestách Jokohama, Tsukuba a Morioka. V lete 2016 zožal veľký úspech ako Lenskij na belgickom opernom festivale Zomeropera Alden Biesen. Na jar 2017 účinkoval ako Gróf Almaviva v Concertgebouw Amsterdam a v Opera

Zuid Maastricht. V júli 2018 debutoval ako Don Ottavio v Mozartovom *Donovi Giovannim* v Národnom divadle Mannheim. Odvtedy tu stvárnil aj postavy Vojvodu v *Rigolettovi*, Princa v opere *Láska ku trom pomarančom*, Cassia v *Otellovi*, Danteho vo *Franceske da Rimini*, Ernesta v *Donovi Pasqualem*, Narrabotha v *Salome* a mnohé ďalšie. V roku 2019 stvárnil v Theater an der Wien / Kammeroper Wien postavu Dona Josého v opere *Carmen* v úprave Tschoa Theissinga. V sezóne 2025/2026 sa v tejto úlohe predstavil opäť, rovnako ako v úlohe Alfreda v opere *La traviata* v Mainfranken Theater Würzburg. V sezóne 2024/2025 absolvoval Juraj Hollý úspešné debuty v úlohách Roberta v Donizettiho opere *Maria Stuarda* v Maďarskej štátnej opere v Budapešti a Kňaza v Poulencovej opere *Dialógy karmelitánok* v Štátnom divadle Braunschweig. Pravidelne hostuje v Štátnej opere Praha, Slovenskom národnom divadle a Národnom divadle Košice, kde účinkuje ako Gróf Almaviva, Don Ottavio, Ferrando, Vojvoda z Mantovy, Alfredo, Pastier (*Kráľ Roger*), Percy (*Anna Bolena*) či v titulnej úlohe opery *Roberto Devereux*. Na koncertných pódioch vystúpil Juraj Hollý okrem iného s Mozartovým *Rekviem* v Nemecku, Japonsku a Singapure.

Jiří Rajniš

Jiří Rajniš sa už niekoľko rokov radí k najvýraznejším a najúspešnejším českým operným spevákom mladej generácie, pôsobiaci predovšetkým v zahraničí. Medzi jeho doterajšie najväčšie úspechy patrí opakované hostovanie v milánskej La Scale, kde debutoval ako Prvý Nazaretčan v opere *Salome* v sezóne 2022/2023. Vzápätí tu stvárnil Hájnika v *Rusalka*, pri jej historicky prvom uvedení a ako jediný Čech v speváckom obsadení. V sezóne 2025/2026 bol súčasťou inauguračnej inscenácie *Lady Macbeth Mcenského okresu* pod taktovkou hudobného riaditeľa Riccarda Chaillyho. Spomenúť treba tiež angažmán

v Semperoper v Drážďanoch v rokoch 2017 – 2019 (Junges Ensemble). V posledných rokoch vystupuje po boku tých najväčších umeleckých mien, ako sú dirigenti Christian Thielemann, Allan Gilbert, John Fiore, Semjon Byčkov, Jonathan Darlington, Stefano Ranzani, Antonio Fogliani, Tomáš Hanus, Alex Kober, Gianpaolo Bisante, Enrico Dovico a mnoho ďalších. Mal tú česť byť partnerom sólistov ako Brigitte Fassbender, Angela Gheorghiu, Krassimira Stoyanova, Thomas Hampson a i. Tvorivá práca na prestížnych scénach raketovo odštartovala záujem o barytonistu v mnohých ďalších divadlách, vrátane českých a slovenských operných scén a koncertných siení. Pred nástupom do Junges Ensemble v Semperoper Dresden Jiří Rajniš hostoval na nemeckom festivale Sommeroper Bamberg 2013, kde ho jedno z najprestížnejších svetových hudobných periodík Opernglass označil za historicky „Najmladšieho českého Dona Giovanniho na zahraničnej scéne” v jeho 21 rokoch. Vďaka úspechu v tejto titulnej úlohe sa stal „Najmladším českým operným spevákom v stálom zahraničnom angažmáne”, ktorý dostal v nemeckom Landestheater Coburg. Na svojom konte má od tej doby vyše tridsať rolí svetového i českého repertoáru, a to v lyrickom i dramatickom odbore: Don Giovanni, Eugen Onegin, Gróf Luna v *Trubadúrovi*, Ford vo *Falstaffovi*, Otec Germont v *La traviate*, Escamillo v *Carmen*, Herr Fluth vo *Veselých paničkách windsorských*, Marcello i Schaunard v *Bohème*, Donner v *Zlate Rýna*, Jonny v Křenekovej opere *Jonny vyhráva*, Gróf Almaziva vo *Figarovej svadbe*, Sharpless v *Madama Butterfly*, Bohuš v *Jakobínovi*, Harašta v *Liške Bystrouške*, Albert vo *Wertherovi* a ďalšie. Jeho zahraničné pôsobenie sa časom úspešne rozrástlo na spoluprácu so svetovými telesami ako sú Bamberški filharmonici, Česká filharmonia a Pražský symfonický orchester. Ako hosť účinkoval v produkciách alebo v koprodukciami s opernými domami v Nancy, Zürichu, Palerme. Na festivale Valle D'Itria a Welsh National Opera v Cardife. Často spolupracoval s Theater Freiburg, Theater Luzern, Immling Opern Festspiele a aktuálne ho čaká debut v Opera Royal de Wallonie v belgickom Liège s postavou Hájnika v *Rusálke* a v nasledujúcej sezóne sa tu opäť objaví ako Tomeš v Smetanovej *Hubičke*. Na začiatku roka 2026 ho čakal španielsky debut v opere Les Arts València so Straussovou *Salome*. Barytonista Jiří Rajniš niekoľkokrát hostoval v koncertných sálach v Berlíne, Ingolstadte, Mníchove či Viedni. V neposlednom rade

sa častejšie objavuje na talianskych operných scénach s talianskym repertoárom. V sezóne 2022/2023 bol pozvaný na hostovanie v Teatro Lirico di Cagliari (Escamillo) a v nasledujúcich sezónach tu stvárnil rolu Guglielma v opere *Così fan tutte* na javiskách Teatro Comunale Pavarotti-Freni v Modene, v Teatro Pergolesi v Jesi, v Teatro Verdi di Pisa, Teatro Sociale di Rovigo alebo vo francúzskej Opéra-Théâtre de Metz. Už osem rokov je stálym hosťom opery Národného divadla a Štátnej opery v Prahe, kde bol nedávno nominovaný v širšej kategórii na prestížnu umeleckú cenu Thália za úlohu Schmierenschauspielera v opere *Vzdialený zvuk*. Ďalej hostuje takmer vo všetkých československých operných domoch a koncertných sálach. Od sezóny 2026/2027 je stálym hosťom Slovenského národného divadla v Bratislave. Jiří Rajniš vyštudoval najskôr činoherné herectvo na Pražskom konzervatóriu a následne operný spev na prestížnej univerzite UCLA v Los Angeles v triede svetovo uznávaného operného speváka Vladimira Chernova. Je tiež pozitívne oceňovaný odbornou kritikou za výrazné herecké i dramaticky náročnejšie úlohy. Nevyhýba sa ani spoluprácam mimo klasického žánru. Venuje sa i muzikálu či operete, s ktorou začínal ako študent v Hudobnom divadle Karlín a vytvára nové „crossover-projekty“. Vydal debutové CD *Španielske piesne*, záznamy jeho produkcií boli nahrané televíziou RAI, Českou televíziou, Českým rozhlasom i Slovenskou televíziou a rozhlasom.

Peter Valentovič

Peter Valentovič patrí k výrazným osobnostiam slovenskej dirigentskej generácie, ktorá sa presadila na významných európskych i svetových pódia. Jeho umelecká dráha je spojená s operou, baletom i symfonickou hudbou a zaviedla ho do renomovaných operných domov a koncertných sál v Európe, Ázii aj Južnej Afrike. Dirigoval v Opernhaus Zürich, Bavorskej štátnej opere, Deutsche

Oper a Staatsoper Berlin, ale aj v Istanbule či Kapskom Meste. Rovnako významnú kapitolu jeho kariéry predstavuje spolupráca s poprednými symfonickými orchestrami. Rodák z Bratislavy začal svoju umeleckú cestu ako klavirista a operný korepetitor. Po štúdiu na bratislavskom Konzervatóriu pokračoval vo Viedni na Universität für Musik und darstellende Kunst, kde študoval orchestrálne dirigovanie u Leopolda Hagera, opernú korepetíciu a zborové dirigovanie. Za mimoriadny umelecký talent získal špeciálne štipendium Viktora Bunzla a štipendium Starthilfe za najlepšie umiestnenie v odbore orchestrálne dirigovanie. Svoje vzdelanie si rozšíril v Paríži na prestížnom Conservatoire national supérieur de musique et de danse u Zsolta Nagya, významného interpreta súčasnej hudby. K dirigentskému pultu sa postavil pozoruhodne skoro – prvý symfonický koncert dirigoval ako dvadsaťročný v Portugalsku, kde uviedol Šostakovičovú *Komornú symfóniu*. O rok neskôr vo Viedni v Schlosstheater Schönbrunn debutoval s Mozartovou *Figarovou svadbou*. Skúsenosti z operného divadla si pritom od začiatku prepájal so symfonickou praxou. Ako klavirista účinkoval s Radio-Symphonieorchester Wien na Salzburger Festspiele, Wien Modern a Wiener Festwochen, v Paríži pôsobil v Opéra Bastille, Théâtre du Châtelet a vo Viedenskej štátnej opere. Osobitné miesto v jeho umeleckom živote zaujíma dlhoročná spolupráca so slovenskou opernou legendou Editou Gruberovou. Ako klavirista i jej osobný dirigent s ňou účinkoval na najvýznamnejších operných scénach – v milánskej La Scale, Viedenskej štátnej opere, Opernhaus Zürich, Bavorskej štátnej opere, Oper Frankfurt, Festspielhaus Baden-Baden a v Budapešti, ale aj v Japonsku. Jeho dirigentská kariéra ho priviedla aj k vedúcim postom v zahraničí. Pôsobil ako hlavný zbormajster a dirigent Cape Town Opera a ako hlavný dirigent Štátnej opery v Istanbule. Vo Viedenskej štátnej opere pracoval ako hudobný asistent a jazykový expert na ruský a český repertoár, kde asistoval šéfdirigentovi Franzovi Welserovi-Möstovi. Symfonický repertoár tvorí jednu z podstatných línií jeho umeleckého pôsobenia. Dirigoval Staatskapelle Berlin, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchner Symphoniker, BBC National Orchestra of Wales, SWR Symphonieorchester, Nürnberger Philharmoniker, Dortmunder Philharmoniker, Janáčkovu filharmóniu Ostrava, PKF – Prague Philharmonia, New Japan Philharmonic či Tokyo Philharmonic Orchestra. V roku 2019 debutoval s viacerými významnými čínskymi

orchestrami. Na Slovensku pravidelne spolupracuje so Slovenskou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice, Štátnym komorným orchestrom Žilina a Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, kde pôsobil aj ako šéfdirigent. V súčasnosti je šéfdirigentom Národného divadla Košice. Za svoje umelecké pôsobenie získal v roku 2025 Cenu ministerky kultúry SR za hudobné naštudovanie Suchoňovej *Krútnavy* a muzikálu *Bedári*. V tom istom roku mu bola udelená aj cena DOSKY za mimoriadny počin v hudobnom divadle za naštudovanie Wagnerovho *Tannhäusera* v Národnom divadle Košice.

Elena Matušová

© Ctibor Bachratý

Elena Matušová je absolventkou VŠMU v Bratislave, odbor zborové dirigovanie v triede Petra Hradila. Už počas štúdií pracovala ako asistentka dirigenta, od roku 1998 ako dirigentka a od sezóny 2003/2004 prevzala post umeleckej vedúcej a dirigentky Speváckeho zboru Lúčnica. S týmto telesom absolvovala stovky koncertov na mnohých medzinárodných súťažiach a festivaloch na Slovensku a v zahraničí. Ako zbormajsterka pravidelne spoluúčinkuje na podujatiach významných slovenských hudobných festivalov (Bratislavské hudobné slávnosti, Zámocké hry zvolenské, Melos-Étos, Musica Sacra v Nitre, Banskobystrické hudobné dni, Music Festival Piešťany). Spolupracovala s významnými slovenskými a zahraničnými orchestrálnymi telesami (Štátny komorný orchester Žilina, Štátna opera v Banskej Bystrici, Cappella Istropolitana, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Solamente naturali, Virtuosi di Praga, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Junge Philharmonie Wien, Franz Lehár Orchestra) pri uvádzaní vokálno-inštrumentálnych diel a opier pod taktovkou dirigentov Ondreja Lenárda, Róberta Stankovského, Mariána Vacha, Igora Bullu, Maria Košika, Zdeňka Macháčka, Jaroslava Kyzlinka, Jaromíra Krygela, Kirka Trevora, Allana Wilsona, Dalie Atlas, Flavia Colussa, Didiera Talpaina, Waltera Attanasiho, Leoša Svárovského, Martina Leginusa, Adriana Kokoša,

Rastislava Štúra či Tomáša Braunera. Elena Matušová naštudovala a nahrála zbory do muzikálov, pravidelne spolupracuje pri nahrávkach zborov do filmov pre slovenské a zahraničné spoločnosti. V ostatnom období sa začala venovať aj dirigovaniu komorných inštrumentálnych zoskupení, s ktorými uviedla a nahrála diela J. Zrúneka, C. Francka, W. A. Mozarta, J. Haydna, G. Kančeliho, N. Luboffa a M. Kittnera.

Štátny komorný orchester Žilina

Štátny komorný orchester Žilina patrí k renomovaným komorným orchestrom v medzinárodnom meradle. Počas uplynulých 52 koncertných sezón uskutočnil od roku 1974 spolu vyše 3600 koncertov na svojom domovskom pódium v Dome umenia Fatra v Žiline, v iných slovenských mestách, ako aj v zahraničí, kde uviedol 1035 koncertov na 315 koncertných turné v 37 krajinách sveta. Účinkoval vo väčšine európskych krajín, v Tunise, Turecku, Arménsku, Južnej Kórei, opakovane v Číne, Japonsku, USA a Kanade a ako prvý slovenský orchester na juhoamerickom kontinente v Brazílii. Kvalita hráčov, z ktorých mnohí boli absolventmi žilinského konzervatória, ako aj skúsenosti a majstrovstvo prvého šéfdirigenta Eduarda Fischera umožnili hneď po vzniku rýchly umelecký rast orchestra. Jeho ďalšími šéfdirigentmi boli postupne Jan Valta, Leoš Svárovský, Oliver Dohnányi, Simon Chalk a František Macek. V novej 53. koncertnej sezóne je hlavným hosťujúcim dirigentom orchestra František Macek a čestným šéfdirigentom Leoš Svárovský. V roku 1977 získal orchester medzinárodné uznanie, keď sa stal festivalovým orchestrom Salzburger Festspiele. Zakrátko dostal pozvanie na Pražskú jar a potom nasledovali úspešné koncerty na mnohých medzinárodných festivaloch v Európe aj zámorí. Predstavil sa v takých významných koncertných sálach ako Musikverein a Konzerthaus vo Viedni, Rudolfinum v Prahe, Konzerthaus a Dóm v Berlíne, Katedrála sv. Františka v Assisi, Veľká sála Petrohradskej filharmónie, Palác hudby v Barcelone,

Concertgebouw v Amsterdame, Symphony Hall v Osake, Metropolitan Art Hall v Tokiu, Kráľovská opera v Bruseli, Gasteig v Mníchove, Invalidovňa v Paríži, Arena v Ženeve, Palacio de Deportes a Teatro Abadia v Madride, Pavilhão Atlântico v Lisabone, Glenn Gould Studio v Toronte, Národné centrum interpretačného umenia v Pekingu, Centrum umenia v Soule a i.

S ŠKO účinkoval celý rad svetoznámych sólistov z celého sveta, a to nielen z oblasti klasickej hudby, ale aj s prienikom do iných žánrov hudby. V rokoch 2011 – 2016 uskutočnil ŠKO šesť koncertných turné s vokálnou skupinou Il Divo vo veľkých európskych metropolách v 15 štátoch, kde si ich spolu vypočulo takmer 450-tisíc poslucháčov. Ako jediný slovenský orchester bol ŠKO v rokoch 2004 – 2019 zapojený do významného medzinárodného projektu európskych orchestrov ONE – Orchestra Network for Europe v rámci programu Európskej komisie Creative Europe. Od roku 2021 realizoval projekt podporený z Grantov EHP a štátneho rozpočtu SR „Preladme na novú vlnu – Dom umenia Fatra Žilina“, ktorý ukončil slávnostným koncertom 26. 10. 2023. Pre hudobné vydavateľstvá Opus, Donau, Naxos, Brilliant Classics, BMG, Oehms Classics, Hevhetia, Music Master, Diskant a i. uskutočnil mnoho nahrávok s dielami od baroka až po súčasnú tvorbu s dôrazom na diela slovenských skladateľov. Pre Brilliant Classics nahral kompletnú nahrávku Mozartových tancov (6 CD) a pre Naxos kompletnú nahrávku diel Johanna Straussa st. (22 CD). Najhrávanejším autorom v dejinách orchestra je W. A. Mozart, z ktorého tvorby ŠKO doteraz uviedol 188 diel.

Spevácky zbor Lúčnica

© Alexander Trizuljak

Spevácky zbor Lúčnica je súčasťou Umeleckého súboru Lúčnica od jeho vzniku v roku 1948. Prezентuje sa vyspelou speváckou technikou, hlasovou kultúrou

a charakteristickým zvukovým prejavom. Jeho výkony sú vysoko hodnotené odbornou kritikou a stretávajú sa s veľkým úspechom aj u širokého publika. Svoju umeleckú kariéru tu začínali i hviezdy operného neba – Edita Gruberová, Lucia Poppová, Ondrej Malachovský, Magdaléna Blahušiaková, Štefan Babjak, Juraj Peter a mnohí ďalší, ktorí neskôr dosiahli veľké úspechy na svetových operných scénach. Zbor Lúčnice získal najvyššie ocenenia na medzinárodných speváckych súťažiach v mestách Llangollen (Veľká Británia), Arezzo (Taliansko), Middlesbrough (Veľká Británia), Montreux (Švajčiarsko), Gorica (Taliansko), La Valletta (Malta), Maribor (Slovinsko), Tours (Francúzsko), Oskarshamn (Švédsko), Bergen (Nórsko), Petrohrad (Rusko), Assisi a Milazzo (Taliansko) či malajzijskom Kuchingu. Na medzinárodných zborových festivaloch i koncertných zájazdoch v Číne, USA, Južnej Kórei, Argentíne, Jordánsku, Izraeli, Venezuele, na Taiwane, v Mexiku, ako aj vo väčšine štátov celej Európy, kde vystúpil, sa stal doslova miláčikom publika. Bohatý repertoár lúčničiarov zahŕňa a cappella diela všetkých štýlových období od renesancie až po súčasnú slovenskú tvorbu. Zbor interpretuje skladby rôznych žánrov – sakrálna diela, svetskú tvorbu, zborové úpravy populárnych skladieb a gospelov, ale hlavný dôraz kladie na interpretáciu starších i nových skladieb inšpirovaných slovenskou ľudovou piesňou. Okrem toho neustále rozširuje svoj repertoár o vokálno-inštrumentálne diela, pričom spolupracuje s významnými slovenskými a zahraničnými hudobnými telesami, dirigentmi a sólistami a pravidelne participuje na uvedeniach diel slovenských autorov. Popri koncertnej činnosti realizuje zvukové nahrávky pre hudobné vydavateľstvá i medzinárodné kinematografické produkcie. Zbormajstrami speváckeho zboru boli v minulosti Štefan Klimo (1951 – 1983), Peter Hradil (1983 – 1998) a Marián Vach (1998 – 2003). Od roku 2003 je umeleckou vedúcou a dirigentkou speváckeho zboru Elena Matušová.

Hrdý partner
Slovenskej filharmónie

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSYSTEM

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION

Partneri a mediálni partneri

NADÁCIA
TATRA BANKY

TVR SR | rádio DEVÍN

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00

a hodinu pred každým koncertom

telefón: +4212 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Autor výtvarného diela na obálke: © foto: Vladimír Yurkovic

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavili: Slávka Ferencová, Juraj Bubnáš a Manažment BHS
Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

